Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurī: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalck, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărī mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 banī.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunī 6 fl., pe trei lunī 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francī, pe şése lunī 20 fr., pe trei lunī 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francī.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorī.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunī 5 fl., pe trei lunī 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunī 6 fl., pe trei lunī 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banī. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 17. Braşov, Lunī-Marţī, 23 Ianuarie (4 Februarie) 1896.

Instituţiunea fişpanilor.

Cine dela noi nu scie, ce însémnă un fişpan? Póte că, afară de Românī, numai Slovacii vor fi simţit atât de amar, ce va sĕ ḑică în ḑiua de aḑī puterea fişpănéscă.

E bine, a trebuit sĕ soséscă anul milenar dela descălecarea viţei lui Arpad, pentru ca sĕ isbucnéscă şi între odraslele acestei viţe „stăpânitóre" amărăciunea din causa isprăvilor acestor representanţī ai puterei publice ungurescī.

Cu ocasiunea discusiunilor înfocate, ce s'au încins în camera ungurésca asupra abusurilor, ce s'au descoperit în afacerī de concesiunī de drum de fier, la carī fişpanii au jucat un rol de frunte ca concesionarī, oposiţia a atacat şi instituţiunea fişpanilor.

Mai vîrtos Apponyiştii, — nĕcăjiţī, că a fost dejucat de clica dela putere planul lor de împăciuire în préjma mileniului — au tăbărît cu foc asupra fişpanilor, presentându-i chiar ca un pericul pentru administraţia şi pentru întréga viéţă publică a statului.

Cetind acusaţiunile, ce se aduc acestei instituţiunī din partea maghiară, trebue sĕ ḑicem, că vestiţii „Bezirkerī" din vremile absolutismului nemţesc erau numai nisce cârpacī pe lângă paşalele de aḑī ale comitatelor, carī administréză şi dirig politica ungurésca dincóce şi dincolo de „Muntele Craiului".

Tótă viéţa publică e sdruncinată, nemulţumirea a cuprins tótă ţéra din causa procederei ilegale şi necorecte a fişpanilor, şi plângerile nu se vor curma, până ce fişpanii nu vor înceta cu ingerinţele lor în viéţa politică, esclamă Horanszky, unul dintre corifeii oposiţionalī. Trebue, ḑise el, sĕ se reformeze nu numai administraţia, ci şi instituţiunea fişpanilor.

Acésta am cerut'o încă înainte cu ḑece anī, ḑise Apponyi, dér guvernul a rĕspuns atuncī oposiţiei, că interesul statului ungar şi suprimarea agitaţiunilor naţionaliste recere, ca fişpanii sĕ fiă investiţī cu putere discreţionară.

De atuncī, adause el, agitaţiunile naţionaliste nu numai că nu au încetat, ci au devenit încă şi mai intensive, ér în comitate fişpanii au creat trista stare de aḑī, corumpĕnd şi demoralisând tótă administraţia.

Firesce, că guvernul şi partida lui au o mare slăbiciune pentru fişpanī, pe care o va înţelege orī şi cine, décă va avé în vedere, că fără fişpanī tótă domnirea lor de partid s'ar prăbuşi.

E invederat, că fără fişpanī, ca corteşī de frunte şi ómenī de încredere ai guvernului, clica dela putere ar fi rĕsturnată în 48 de óre.

Nu putem sĕ ne mirăm dér câtuşī de puţin, că faţă cu nisce acusaţiunī atât de grave şi întemeiate, ministrul de interne n'a sciut sĕ aducă alt argument valabil, ci a recurs din nou la vechia apucătură, declarând scurt şi cuprinḑĕtor, că fişpanii sunt aceia, carī „aduc la valóre idea de stat maghiar".

Am înţeles.

CRONICA POLITICĂ.

— 22 Ianuarie.

Vinerea trecută ministrul-preşedinte **Banffy a călĕtorit la Viena.** Călĕtoria acésta a făcut'o cu totul pe neaşteptate şi nicī cei mai apropiaţī politicī din jurul sĕu nu sciau, ce l'a îndemnat pe Banffy sĕ plece atât de repede la Viena. Unii credeau, că ar fi vorba despre o disolvare a parlamentului, alţii erau de alte părerī, dér dintre tóte cea mai probabilă, décă nu chiar sigură, este imprejurarea, că Banffy a călĕtorit la Viena în urma scirei, că Goluchovski, ministrul comun de esterne, va veni şi el la Budapesta împreună cu miniştri austriacī *Bilinski*, *Glanz*, *Ledebur* şi ministrul-preşedinte *Badeni* pentru a continua pertractările asupra pactului. Banffy a considerat acésta ca o vătĕmare, de óre-ce Goluchovski, ḑic Ungurii, n'are de-a se mesteca în afacerea încheiărei pactului între Austria şi Ungaria. Din causa acésta Banffy s'a şi dus imediat la Viena, unde a fost primit în audienţă la monarch dela 10 óre diminéţa până la $12^1/_2$ óre, ér după Banffy imediat a fost primit în audienţă ministrul-preşedinte austriac Badeni. Séra Banffy s'a reîntors la Budapesta. Resultatul călĕtoriei sale îl indică o fóiă semioficiósă din Budapesta, care anunţase, că Goluchovski va sosi în Budapesta, dér la desbaterile privitóre la pact *nu va lua parte*, decât dóră întru cât s'ar ivi cestiunī privitóre la portofeliul sĕu. Va sĕ ḑică *Banffy a raportat o nouĕ învingere.* Toţī miniştrii austriacī amintiţī mai sus au sosit la Budapesta ierī. Astăḑī Lunī, s'au început pertractările.

*

Ḑiarul *„Swet"* din Petersburg anunţă, că trecerea prinţului **Boris** la confesiunea ortodoxă este deja fapt hotărît. Tot odată *„Correspondance Russe"* din Bruxella afirmă, că *Ţarul* a primit sĕ fiă *naşul* prinţului Boris.

*

De curĕnd ambasadorul italian din Viena, contele **Nigra** a mers la Roma, cum se crede, în misiune estra-ordinară. Ḑiarul engles *„Standard"* primesce din Roma depeşa, că contele Nigra a mers la Roma cu misiunea de-a comunica guvernului italian vederile Austro-Ungariei privitor la o *înţelegere* între monarchia austriacă, Italia şi Anglia, ca contrabalanţă faţă cu intenţiunile Rusiei şi Franciei în *cestiunea armenă.* Mai departe Nigra ar fi avut misiunea sĕ intrevină, ca Austro-Ungaria şi Italia sĕ procedă în mod solidar faţă cu *cestiunea balcană*; şi în fine sĕ caute mijlóce de-a curma neînţelegerile şi frecările dintre *Anglia şi Germania.*

Cestiunea transilvană în România.

„Voinţa Craiovei", organ naţional-liberal sub direcţiunea clubului naţional-liberal din Craiova, publică sub titlul *„Ce atitudine trebue sĕ avem în cestiunea naţională"*, următorul important articol:

De o bucată de vreme cestiunea, care preocupă mai mult presa din România, este cea naţională. Şi cum presa nóstră din fire este pasionată, natural că recriminările au fost generale, toţī se tratau de nepatrioţī de trădătorī şi în acelaşī timp de monopolizătorī ai cestiunei.

Mai cu sémă neînţelegerile şi sciziunea regretabilă din sînul comitetului naţional al partidului românesc din Transilvania şi Ungaria, comitet ce se află în Sibiiu, au dat prilej presei nóstre la recriminărī nesfârşite.

Acésta este o greşélă. Datoria nóstră nu póte fi aceea de a-ne amestecа în afacerile politice lăuntrice ale Românilor de peste munţī şi a căuta sĕ le direcţionăm noi mişcarea.

Nicī un partid politic din România nu póte şi nu trebue sĕ pretindă a direcţiona politica Românilor de peste munţī. Şi nu trebue, pentru-că altele sunt interesele nóstre efemere de partide, şi altele interesele naţionale ale unui popor de 3 milióne ómenī. Cestiunea naţională a Românilor de peste munţī nu póte şi nu trebue sĕ fiă subordonată intereselor de partide din România.

In Transilvania, Banat şi Ungaria politica Românilor trebue sĕ isvorască din sînul maselor, sĕ priméscă impulzie şi direcţiă dela popor. Atuncī numai se face o adevĕrată politică leală, sinceră, românéscă. Este în interesul suprem al Românilor subjugaţī de a arăta lumei, că politica lor pléca dela dânşii, ér nu că ar fi o cestiune artificială, al cărei impuls ar veni din afară.

Fruntaşii şi conducĕtorii Românilor de peste munţī trebue sĕ fiă espresiunea poporului român de acolo, sĕ fiă espresiunea apăsărei şi a nedreptăţilor ce le îndură poporul român dela dominaţia maghiară. Acei conducĕtorī trebue sĕ sciă a purta lupta şi a fi gata de jertfe.

Aşa fiind lucrurile, partidele politice dela noi nu trebue nicī-odată de a direcţiona şi conduce politica Românilor de peste munţī, căcī atuncī causa naţională este ca şi perdută, şi tótă politica Românilor de acolo se periclitéză din fundament. Ei trebue sĕ fiă slobozī şi stăpânī pe politica lor.

Acest lucru este atât de adevĕrat încât un fruntaş român, d-l I. Slavicī, care

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Namman Abbas.

De *C. Tanera.*

(Urmare).

In casa lui Abbas se schimbase cu totul viéţa, de când petrecea şi Dilruba în mijlocul familiei. Namman nu se dusese încă nicī-odată la vênătoriă de lupī prin văile sĕlbatice ale Libanonului, cum se îndătinase sĕ facă de altă dată. Se întorcea de pe câmpurī şi dela vii, unde inspecţiona pe lucrătorī, mai de vreme acasă, ca şi cum se îndatina de altă dată. Tot mai des petrecea în societatea femeilor, în odaia bolnavei, şi când Dilruba putù fi dusă într'un jêlţ în frumosul foişor al grădinei, unde petrecea partea cea mai mare a ḑilei, Namman se aşeḑa lângă amêndouĕ femeile, le povestea şi le cetea din cărţī arabescī, turcescī şi franceşe. In timpul acesta ochii negri ai Dilrubei erau în continu aţintiţī asupra cetitorului, şi câte-odată se părea, că mai mult incércă sĕ cetéscă din espresiunea feţei tînĕrului bărbat, decât sĕ asculte cuvintelor sale. Décă din întêmplare el ridica ochii, şi privirile lor se întâlneau, atuncī ea îşī pleca ochii şi roşea tótă; în curênd, însĕ, privirile ei meditatóre erau din nou aţintite asupra cetitorului.

Incetul cu încetul Namman îşī imprimasă icóna ei în inima sa, i-se părea, că ḑiua-nóptea o vede lângă sine, şi în curênd el recunoscù, că iubesce pe acésta Turcóică tinĕră. Óre sĕ i-o mărturiséscă el acésta? Óre sĕ o întrebe, că şi ea îl iubesce, orī nu? Cumcă nu avea de-a se teme, că va primi un respuns negativ, acésta o tradau adese-orī şi fórte învederat ochii Dilrubei. Dér ea era o Turcóică! Ce e drept, ura lui nu se estindea şi asupra femeilor şi fetelor, dér cu tóte acestea el era hotărît de-a nu intra nicī odată în legăturī strînse familiare cu'n Turc. Căsĕtoria cu tinĕra fată numai aşa i-se părea posibilă, décă Dilruba va trece la creştinism, se va despărţi de tatăl ei şi de tótă familia sa, şi va voi sĕ rĕmână în casa lui, ca şi o orfană, care nu este legată de nimenī. Era acum vorbă, ca el sĕ cunóscă părerea ei în acéstă cestiune, de óre-ce înţelegerea cu rudeniile Dilrubei i-se părea cu mult mai uşóră. Dér o întrebare directă nu era posibilă. Insĕ mamă-sa! Ea putea sĕ se convingă.

Spre cea mai mare bucuriă a sa, Namman descoperi, că mama lui ar fi fórte bucurósă de-ai împlini dorinţele. Dómna Abbas iubea pe tînĕra şi frumósa Turcóică. Afară de acésta pentru ea era un cuget fórte ademenitor de-a o vedea, ca noră, de óre-ce i-se părea, ca şi o problemă ideală, de-a cresce pe tinĕra Mohamedană pe încetul în principiile creştinismului. Ea declară, că este gata a-se informa pe încetul asupra gândului şi părerilor Dilrubei. Lucrul acesta nu prea era uşor. Dilruba nu se scia preface şi nu cunoscea minciuna, şi cu atât mai puţin se înţelegea la alusiunī ascunse. Cu tóte că nimenī nu vorbesce atâta în figurī şi parabole, ca Orientalul, cu tóte acestea asemenī espresiunī în realitate nu sunt alt-ceva, decât circumscrierī indirecte ale ideei intenţionate, séu chiar numai vorbe înflorite şi fantastice. Aşa de pildă, Dilruba adese-orī vorbea cu mama lui Abbas folosind figurī de vorbe, ca: „Tu eştī luna blândă, care luminezī cu lumina ta de argint casa fiului tĕu. El, însĕ, este o raḑă a sórelui, care umple întréga sa împrejurime cu strălucire şi cu căldură". Cu tóte acestea Dilruba nu se prea înţelegea la alusiunī, carī se refereau la un viitor, ce se apropia; din acésta causă primile încercărī prea diplomatice ale dómnei Abbas nu avură nicī un resultat.

De-odată, însĕ, îşī schimbă tactica. Ea întrebă direct pe Dilruba, că póte ea crede, că va putea trăi împreună cu Namman, ca femeiă creştină şi cu datinī europene. Atuncī tinéra Turcóică plecă capul şi ḑise cu voce tremurândă: „Décă o flóre din pustiă póte suporta sĕ fiă transplântată în paradis, fără ca sĕ móră de plăcerea şi fericirea prea mare, atuncī da".

Dómna Abbas nu întrebă mai mult. Când fiul sĕu sĕ întórse dela câmp, ea îi ḑise cu o privire mult promiţĕtóre: „Incércă-ţī norocul".

astădĭ stă în Bucurescĭ, a voit prin nisce articole publicate în „*Tribuna*“ din Sibiiu sĕ dea o altă direcţiune decât cea prevĕdută în programul dela Sibiiu, dela 1881, cu tendinţa de încetarea necondiţionată a luptei şi decĭ capitularea Românilor. Acéstă tendinţă a provocat o mare indignare în Transilvania, căcĭ poporul român nu o primesce, cum n'a primit'o nicĭ atuncĭ când o propaga Mocioni.*)

Étă un exemplu palpant ce însemnéză a nu fi în mijlocul poporuluĭ şi a nu căuta sĕ te inspirĭ de la el.

Şi décă un fruntaş român din Transilvania ca d. Slavicĭ o greşesce când este în afară de patria sa, şi scapă un moment din vedere interesele poporuluĭ, cum nu vor greşi óre partidele dela noi, carĭ, după cum ştim nu se pot conduce în afară de interesele lor politice?....

Un alt esemplu şi mai concludent. Trei alţĭ fruntaşĭ românĭ, de-altmintrelea instruiţĭ şi talentaţĭ: d-nii Eugen Brote, Aurel C. Popovicĭ şi Septimiu Albini, luptătorĭ reputaţĭ, dér carĭ au fugit din patria lor şi n'au credut nemerit sĕ dea piept cu puşcăriile maghiare, *ne mai fiind în mijlocul poporuluĭ şi amestecându-se în trebile Românilor de dincolo, au provocat scandalurile dela „Tribuna“ din Sibiiu şi scisiunea comitetuluĭ naţional*, cestiunĭ atât de contrare intereselor naţionale ale Românilor din Transilvania. *Aceştĭ trei refugiaţĭ caută ca ei din afară sĕ dicteze poporuluĭ şi conducĕtorilor luĭ*, neţinênd sémă de curentele ce domnesc acolo.

Étă cât este de adevĕrat, că direcţia politică a poporuluĭ român nu póte veni din afară, ci numai din lăuntru din sînul luĭ.

Partidele nóstre trebue sĕ înţelégă odată, că cestiunea Românilor de peste munţĭ pentru noi este o cestiune, care trebue sĕ stea de-asupra partidelor şi că decĭ nu e dat nimĕnuia sĕ desbine şi sĕ monopoliseze cestiunea, credênd, că o va direcţiona. Acest sens pot sĕ-l aibă şi declaraţiile d-luĭ Dim. Sturdza, prim-ministru, de la Iaşĭ şi renoite de d-sa şi în parlament, că nu trebue sĕ ne amestecăm şi sĕ agităm în trebile interióre ale monarchieĭ habsburgice.

Noi trebue sĕ afirmăm în tot-déuna *solidaritatea şi unitatea culturală şi de rassă, sĕ sprijinim moralminte pe fraţiĭ noştri, dér sĕ nu căutăm a-ĭ conduce noi*, cum ei nu aspiră a ne conduce.

Sĕ căutăm *să nu inscenăm intrigĭ şi scandalurĭ în sînul Românilor de peste munţĭ*, şi de asemenea sĕ încetăm a ne acuza unii pe alţii.

Sĕ nu facem agitaţiĭ nepermise, care ar putea îngreuia situaţia ţĕreĭ numai pentru a face dificultăţĭ unui guvern. Ţara mică, avem nevoie sĕ fim un element de ordine şi sĕ nu ne expunem gratis la urgia nimĕnuĭ.

In fine *sĕ căutăm cât mai mult sĕ punem acéstă cestiune, cum şi trebue, de-asupra partidelor.*

Acésta-i atitudinea ce trebue sĕ avem.

*) Când a propagat-o? La noi nu se scie nimic de acésta. Red.

Aprobăm pe deplin modul de gândire şi de judecare a'l contratelui nostru craiovén. Organul nostru a militat constant şi fără şovăire, pentru acele idei şi principii, mai ales dela 1883 încóce, de când s'a început noua fasă a cestiunei transilvane botezată în timpul mai nouă „cestiune naţională“. Din causa acésta am şi venit încă de p'atuncĭ în conflict cu cei ce lucrau în sens contrar.

Nu voim sĕ întrăm în amĕnuntele articolului fóieĭ craiovene, nu putem însĕ sĕ nu facem observaţiunea nóstră la o afirmare a ei privitóre la d-l Slavicĭ.

D-l Slavicĭ n'a fost nicĭ-odată „*fruntaş român din Transilvania*“. D-sa încă ca student *neisprăvit* a emigrat în România, unde a combătut în „Timpul“ din 1877—1881 pe Ión Brătianu. De aicĭ la 1884 s'a întors ca *mare liberal* în Transilvania, semĕnând prin „Tribuna“, înfiinţată atuncĭ, ură şi discordiă între fraţĭ. D-l Slavicĭ *în politică*, atât în România cât şi în Transilvania, n'a fost dér decât un *condeiu simbriaş*, ce a recunoscut'o însu-şĭ de repeţite-orĭ. De aceea el a şi fost întot-déuna bine *căpĕtuit* şi a putut juca un rol à la Dragoş din 1848.

O manifestaţiă a tinerimei universitare române.

Inainte de încheierea foii primirăm din partea tinerimei române din Viena şi Budapesta următórea:

Declaraţiune.

Evenimentele nefaste şi surprindĕtóre, ce se petrec astădĭ în sînul partidului nostru naţional, ne constring impetuos a ne ridica şi noi glasul indurerat, conduşĭ — ca totdéuna — de nemărginită iubire de neam şi sinceră alipire faţă de sfânta nóstră causă, declarănd următórele:

Faţă de abnegaţiunea şi devotamentul cu care comitetul partidului nostru naţional a luptat şi faţă de enormele sacrificii, ce cu drag le-a adus pentru revindicarea drepturilor şi libertăţii nóstre naţionale, pe lângă stima şi admiraţiunea nóstră dăm espresiune adânc simţitei nóstre mulţămite. Fiind însĕ aderenţĭ devotaţĭ nu ai persónelor, ci ai causei, protestăm solemnel în contra ori-căreĭ incercărĭ de-a abusa de nimbul şi gloria câştigată în trecut, căcĭ nouĕ şi în genere poporului român, nu ne impune nimbul şi gloria conducĕtorilor, ci corectitatea şi lealitatea luptei lor!

Deóre-ce politica nóstră naţională e croită şi impusă de situaţiunea deplorabilă a poporului nostru şi de perversul sistem de guvernare, ce apasă greu asupra ţĕrii, şi deóre-ce aspiraţiunile nóstre politice nu trec peste hotarele patrieĭ, declarăm, că nicĭ-odată nu v'om primi o politică dictată şi influinţată de cercurĭ străine şi protestăm în contra tendinţelor de-a escamota causa nóstră naţională pentru scopurĭ de partid, atât intre, cât şi afară de marginile ţĕrii.

De óre-ce atât volnicia adversarului, cât şi măreţia causei recer o solidaritate perfectă în conducerea şi tactica luptei, noi adênc indignaţĭ de spiritul de clică, contrar organisaţiunei partidului nostru — la care cu sfinţenie ţinem — şi de tendinţele neiertate ale unora, carĭ chiar în aceste timpurĭ critice produc neînţelegerĭ şi desbinărĭ, insistăm, ca **partidul** naţional sĕ fiă fără amânare curăţit, de orĭ-ce elemente neoneste şi nevrednice încuibate în sînul sĕu.

Reprobăm şi condamnăm procedura acelora, carĭ desconsiderănd cele mai vitale interese naţionale şi călcând în picióre disciplina de partid au inscenat în red. „Tribunei“ scandalurĭ ne mai pomenite şi prin uşurinţa şi nematuritatea lor politică au dat ansă la crisă şi la ivirea unor tendinţe separatistice, voind jertfirea independenţei nóstre politice şi îndestulirea intereselor proprii, nejustificate. In consecinţă aprobăm paşii întreprinşĭ de comitetul partidului naţional întru salvarea demnităţii organisaţiunei nóstre.

Avênd neclintita convingere, că poporul român demn de măreţele manifestaţiunĭ ale conscienţiei sale naţionale nu va întrelăsa a da resolută espresiune voinţei sale, aşteptăm o şi mai inverşunată şi energică continuare a luptei naţionale.

Tinerimea universitară română din Viena şi Budapesta:

Viena, 24 Ian. 1896.	Budapesta, 25 Ian. 1896.
Pentru tinerimea din Viena:	Pentru tinerimea din Budapesta:
Drd. Nicolae Comşa m. p.	Iuliu Maniu m. p. rig. în drept.
Drd. Al. Vajda-Voevod m. p.	Aurel G. Vlad m. p. stud. jur.
Corneliu Mesaroş m. p. stud. technic	Ioan Scurtu m. p. stud. in phil.

SCIRILE ḌILEI.

— 22 Ianuarie.

Casina română din loc şi-a ţinut adunarea generală erĭ, cu care ocasiune s'a ales şi noul comitet pe anul 1896. Inainte de-a se procede însĕ la alegerea noului comitet, s'a proclamat ca preşedinte onorar al casineĭ venerabilul octogenar, d-l Nicolae *Ciurcu*, care încă pe timpul, când casina nóstră era comună cu a Grecilor, a fost neîncetat membru şi de repeţite orĭ preşedinte al semi-secularei nóstre casine. S'a ales apoi noul comitet, care cu puţine escepţiunĭ e compus din membrii de mai înainte. Preşedinte al casinei a fost ales d-l advocat Simeon *Damian*, în locul d-lui P. Nemeş, care a dimisionat în mod irevocabil dela acest post şi căruia adunarea i-a votat mulţumită protoculară pentru serviciile, ce d-sa le-a adus Casinei nóstre ca preşedinte. Ca vice-preşedinte a fost şi de astă-dată ales d-l Lazar *Nastasi*, casar Gr. *Birea*, econom G. *Navrea*, secret. N. *Bârsan*. Membriĭ în comitet d-nii: Axente Severu, N. Flustureanu, N. Strĕvoiu, V. Voina, Iordan Munteanu, N. Duşoiu, V. Oniţiu V. Bologa, P. Dan, N. Petrescu, G. Zănescu, N. Bărbucianu.

—o—

Nóuĕ căĭ ferate în Ardeal. „Pol. Corr.“ comunică scirea, că în timpul cel mai scurt va fi presentat dietei un proiect de lege privitor la construirea unei ramificaţiunĭ a liniei ferate Sibiiu-Avrig. Ramificaţiunea va pleca dela podul de peste Olt şi se va întinde până la strîmtórea dela Turnul-roşu, avênd sĕ fiă complect construită până în 16 Noemvre 1897. Afară de asta se va presenta dietei şi un alt proiect de lege privitor la construirea liniei ferate Sibiiu-Vinţul de jos, prin care legătura între România (Via Turnul-roşu) şi între linia principală de căĭ ferate va deveni mult mai apropiată.

—o—

La întêmplările din Săcele. Scirea, ce am adus'o în numĕrul trecut, că fisolgăbirĕul Henter Gabor din Săcele ar fi fost suspendat, nu este esactă. Până în momentul de faţă, precum aflăm din isvor autentic, numitul fisolgăbirĕu continuă de a funcţiona, ca şi mai înainte. Vedem însĕ, că faima despre suspendarea luĭ a fost transmisă şi foilor din Budapesta. „*Budapesti Hirlap*“ scrie din incidentul acesta un articol de fond îndreptat în contra fispanului de aicĭ, căruia îĭ imputa, că ar fi fost până acuma prea îngăduitor faţă cu fisolgăbirĕul Henter.

—o—

Statistica duelelor. Fóia periodică francesă „L' esrime Française“ publică o statistică a duelelor din tótă Europa. După acéstă statistică, *numĕrul duelelor, ce se întêmplă în Ungaria, întrece pe al tuturor celorlalte state împreună luate*. După Ungaria, cele mai multe duelurĭ se întêmplă în Italia, unde dela 1888 şi până acum s'au ivit 538 duelurĭ, dintre carĭ 165 între militarĭ, 156 între diariştĭ, 69 între învĕţătorĭ, 64 între advocaţĭ, 29 între profesorĭ, 14 între magnaţĭ, 13 între ingînerĭ, 6 între amploiaţĭ, 3 între bancherĭ şi 3 între teatralişti.

—o—

Baterea banilor noi. După o statistică oficială, până la sfirşitul anului 1895 s'au bătut 55,022.258 piese de câte 1 corónă, dintre carĭ însĕ numai 50,384.099 s'au pus în circulaţiune. Piese de nikel de câte 20 şi 10 banĭ s'au bătut în preţ de 18 milióne coróne, dintre carĭ numai $15^1/_2$ milióne s'au pus în circulaţiă; piese de bronz de câte 1 şi 2 banĭ s'au bătut în preţ cam de $2^1/_2$ milióne, dintre carĭ numai $1^1/_2$ milióne s'au pus în circulaţiă.

—o—

Diare de-ale „partideĭ poporale“. Fóia sĕptĕmânală „*Kelet*“ din Ungvár va începe în sĕptĕmâna acésta sĕ apară ca fóia politică cu programul „partideĭ poporale“. Altă fóiă a acesteĭ partide, „*Magyar Néplap*“, va începe încă în cursul luĭ Februarie sĕ apară şi în limba germană. Tóte dovedesc, că catolicii desvóltă mare zel pentru întărirea şi organisarea partideĭ lor.

—o—

Pregătirĭ pentru încoronarea Ţarului, In Rusia se fac marĭ pregătirĭ pentru serbarea încoronăreĭ pârecheĭ imperiale. O telegramă din St.-Petersburg spune, că pe piéţa Chodynski, faţă în faţă cu palatul imperial, se vor ridica: 4 teatre, 12 jocurĭ de cerc, 1 circus, 11 carusele, 10 localităţĭ pentru concerte şi 100 bufeturĭ pentru

---

Namman merse direct în foişorul de glicinie. Era o sêră de Mai admirabilă. Inainte cu trei dile medicul desfăcu legătórea de gips; cele dintâiu încercărĭ de-a merge îi succeseră pe deplin bolnaveĭ. Dilruba făcu atuncĭ alusiune, că va trebui sĕ scrie tatăluĭ sĕu, ca s'o ducă acasă, căcĭ nu-i mai este permis sĕ abuseze de ospitalitatea gustată până acum.

Când tinĕrul Maronit intră în foişor, scieau şi el şi Dilruba, că momentul decisiv se apropiase, dér nicĭ-unul nu avea curagiul sĕ încépă a vorbi. Tremurând de emoţiune, dér cu tóte acestea stapânindu-se, Namman îĭ întinse, ca de regulă, mâna şi o întrebă de sănĕtate. Simţea, cum îi tremura mica ei mână. Ea însĕ, roşiă ca şi flórea de mac la apusul sórelui, plécă capul la pămênt şi grăbi a-i istorisi, cum nu prea avea datina, că a percurs de mai multe-orĭ grădina, şi că n'a simţit nicĭ o durere.

El, la rêndul sĕu, încerca de-a lăuda dibăcia mediculuĭ; dênsa aproba laudele sale; după cât-va timp însĕ pe lângă tótă bunăvoinţa, nu mai sciau ce sĕ laude la el, şi ambii tăcură.

Pausa, ce dură numai câte-va secunde, li-se părù ca şi o veciă. Tînĕra fată credea, că îĭ ţişnesce sîngele în obrazĭ şi pe frunte, ér Namman de abia putea rĕsufla. De-odată el se sculă şi cu voce tremurătóre, şoptindă dise: „Dilruba!“

Fata plecă şi mai mult capul şi rĕsufla greu.

— „Dilruba, credĭ tu că-ţĭ veĭ puté da mâna, ca creştină, unui bărbat, care te iubesce mai mult, decât orĭ-ce pe acéstă lume — vreĭ sĕ fiĭ soţia mea?“

Ea tăcù încă un moment, apoi îşĭ ridică capul şi, conform unui obiceiu vechiu, îşĭ aşedă mânile în formă de cruce pe piept şi dise cu voce resolută: „Namman, am sciut, că tu îmĭ veĭ pune astădĭ acéstă întrebare. Ascultă rĕspunsul meu. Te iubesc, salvatorul meu, atât de mult, încât, décă voiescĭ sĕ mĕ ridicĭ la tine, sunt gata sĕ dau tot ce am, numai pentru de-a puté fi soţia ta credinciósă, cum voescĭ tu. Fiica puternicului Mutessarif din Demasc şi a bogatuluĭ Paşă Selim Bairakdar, se lasă de religiunea şi averea sa, pentru tine. — Dér ce-ţĭ este, ce s'a întêmplat?“

Da, ce se întêmplase? De abia audise Namman numele tatăluĭ Dilrubeĭ, şi ochii luĭ se întunecară, faţa luĭ deveni palidă ca mórtea, apoi se sculă atât de greu, ca şi când l'ar apăsa miĭ de greutăţĭ, drépta luĭ se ridică ameninţător, o privire sĕlbatică atinse fata spăriată de mórte, şi dintre buzele sale eşiră cuvintele esprimate intr'un ton înfiorător: „Tu escĭ fiica luĭ Selim Bairakdar, care înainte cu 22 de anĭ a fost primarul satuluĭ Es-Salihije de lângă Damasc?“

— „Da, eu sunt“.

— „O nenorocito, măcar de nu te-aşĭ fi vĕdut nicĭ-odată; mai bine ar fi fost, décă viforul sĕlbatec ne-ar fi suflat pe amêndoi în abis, decât ca sĕ te aduc pe tine, fiica luĭ Selim Bairakdar, în casa mea şi sĕ te iubesc. Scii tu, la cine te aflĭ?“

Dilruba se făcù ca o statuă de marmură. Braţele îĭ atêrnau lângă trup şi ea privea îngrozită la Namman. Nu putù sĕ dică nicĭ un cuvênt, nicĭ nu putù face vr'un semn.

(Va urma).

recrearea şi petrecerea poporului. Palatul imperial Kreml va fi luminat atât înlăîntru, cât şi pe dinafară de 500,000 lampe. Marĭ pregătirĭ se fac mai ales pentru primirea şi ospătarea ostaşilor, ce vor sosi la Mosova.

—o—

Arestare sensaţională. De multă vreme se discută în pressa din Bucurescĭ aşa numita afacere a accsiselor din capitală, fiind învinuiţĭ mai mulţĭ, că ar fi întrodus prin contrabandă cantităţĭ marĭ de spirt în oraş, păgubind prin acésta statul. Intre cei implicaţĭ în acéstă afacere au fost chiemaţĭ la judele de instrucţiă Vinerĭ d-nii Andreiu Popoviciu, Al. Exarcu şi Stănică Ionescu, şi li-s'au făcut interogatorii, după care toţĭ trei au fost puşĭ în libertate. La órele 5 séra judele de instrucţiă însĕ a lansat trei mandate de depunere, în urma cărora numiţii au fost arestaţĭ şi transportaţĭ la Văcarescĭ. Aceste arestărĭ au produs sensaţiă. Se vorbesce, că va fi chiămat la interogatoriu şi d-l Fleva, care fusese atacat chiar în cameră prin interpelaţia lui Epurescu, că ar fi fost implicat în calitate de advocat al celor bănuiţĭ în acésta afacere. Resultatul ce l'a avut acéstă interpelaţiă îl scim.

„Din gropĭ în gropĭ."

In cunoscuta sa scrisóre către preşedintele Raţiu d-l Dr. V. Lucaciu spunea, că se fac „greşelĭ după greşelĭ". Câte-va ḑile mai târḑiu, d-sa a lansat o altă scrisóre, pe care o vedem acum publicată în „*Voinţa Naţională*" dela 20 Ianuarie v. sub titlul: „scrisórea părintelui Lucacĭ către „Tribuna".

Acéstă scrisóre datată Sişescĭ 15(27) Ianuarie şi subscrisă: „Dr. V. Lucaciu secretar general al comitetului" variază aceeaşĭ temă: că tótă vina pentru cérta, neînţelegerea şi desbinarea ce esistă în comitet ar cădé asupra presidentului, care tóte le-ar fi făcut fără autorisarea comitetului.

Étă pasagiele cele mai marcante ale scrisorii. D-l Lucaciu ḑice:

„D-l Raţiu şi nu sciu cine dela „*Tribuna*" vorbesc şi lucréză în numele comitetului naţional în afacerile cele mai vitale ale partidului naţional român fără scirea, fără aprobarea, fără autorisarea comitetului naţional; ba, ce e mai mult, desconsiderând tóte normativele instituite de comitet întru conducerea afacerilor partidului".

„E o lege fatală, că o eróre gravă aduce după sine un şir întreg de urmărĭ nefaste şi cel ce se încăpăţînéză, în susţinerea primei greşelĭ fatalminte *dă din gropĭ în gropĭ*, până îşĭ pierde şi minţile şi astfel nu mai ia în sémă nicĭ o consideraţiune, fiă aceea morală séu politică".

„Acéstă lege fatală îşĭ seceră jertfe şi în sînul partidului nostru. Şi eu, pe basa studiilor şi informaţiunilor mele, mĕ simt silit a constata, în faţa naţiunei, că *tot ce s'a făcut şi s'a scris în „Tribuna"*, în causa ce ne preocupă, este o *mistificare păcătósă şi o seducere criminală a opiniunei publice române cu scopul de a justifica o situaţiune contemplată şi pregătită de multă vreme*".

„Er când silit de procedura „Tribunei" fac acéstă declaraţiune, primesc întréga rĕspundere pentru ca sĕ mĕ deoblig a o adeveri şi justifica în plină şedinţă a comitetului naţional, ca şi acest *for suprem*, (? — Red. „G. T.") moral şi politic al nostru, sĕ o sancţioneze"...

D-l Lucaciu, cere apoi ca d-l Dr. Raţiu sĕ convóce fără amânare pe toţĭ membrii comitetului şi finesce prin a asigura, că la cas contrar „îşĭ va sci face datoria".

Nu scim cum va puté lămuri, adeverì şi justifica d-l Lucaciu afirmaţiunile sale de mai sus şi décă îi va succede a primi „sancţiunarea dorită.

Noi, ca unii, carĭ am privit şi privim cu ochĭ imparţialĭ şi cu judecată obiectivă la cele ce se petrec, găsim că destăinuirile aduse de „Tribuna" ca acte justificative în ruptura urmată între Slavicĭ şi Companiă" şi „Dr. Raţiu şi soţĭ" sunt prea lămuritóre, şi dovedesc prea clar, *din care parte vin intrigile şi uneltirile de a ne desbina*, decât ca sĕ mai aibă lipsă de comentarul părintelui dela Şişesci.

Aşteptăm însĕ în linişte sĕ vedem cum „îşĭ va face datoria" d-l Lucaciu şi décă, în deosebĭ, va sci sĕ fiă şi d-sa personal consciu de urmările acelei legĭ fatale: că cel ce se încăpăţînéză în susţinerea primei greşelĭ fatalminte dă din *gropĭ în gropĭ* până îşĭ perde şi minţile...

„Românul" şi atitudinea „exilaţilor".

„*Românul*", cel mai vechiŭ ḑiar liberal de dincolo într'unul din numerii sĕi mai noi, vorbind despre neînţelegerile dela noi, condamnă energic atitudinea „*exilaţilor*" refugiaţĭ în România scriind între altele:

Pe când conducĕtorii mişcării naţionale de peste munţĭ caută a se înţelege, cei refugiaţĭ aci, neînţelegênd rolul lor, aruncă desbinare, prin intervenţia lor, aci şi acolo.

D-l *Brote* în special,... urmând impulsia unor *nenorocite influenţe*, se crede în drept a fi cel mai autorisat conducĕtor al mişcării de peste munţĭ şi crede, că din Bucurescĭ póte conduce partidul naţional de peste munţĭ.

Ar fi o *greşélă*, décă ar face numai acésta; der e aprópe o *crimă* când merge mai departe, *şi voesce a pune organul comitetului naţional supt directa conducere a unui partid politic dela noi* şi când păsiunea 'l orbesce până a arunca insultele cele mai grosolane, asupra unui bărbat de valórea d-lui Dr. Raţiu.

In ultima sa scrisóre, publicată în „Voinţa Naţională", denaturând cu totul faptele, contestă comitetului naţional proprietatea „Tribunei" şi merge până a face din d-l Dr. Raţiu un agent salariat al domnilor Tache Ionescu şi N. Filipescu.....

Precum vedem din aceste rĕndurĭ „Românul" conglăsuesce cu „Voinţa Craiovei" şi cu toţĭ aceia, carĭ condamnă orĭ şi ce amestec din România în treburile nóstre, ale celor de dincóce.

Esplosia din strada Fortunei în Bucurescĭ.

De un timp încóce cronica ḑilei din foile de dincolo înregistréză mereu scirĭ alarmatóre despre sinuciderĭ, asasinate, omorurĭ etc.

Acuma s'a întêmplat într'o stradă capitala din Bucurescĭ şi un atentat, care are tóte calificativele unui atentat anarchist, şi care, precum se crede, a fost sĕvêrşit de un Belgian, anume Gustav Poorter, cu scopul ca sĕ-şĭ rĕsbune în contra proprietarului casei unde s'a întêmplat esplosia, Braicoff, şi în contra omului lui de afacerĭ Nae Moldoveanu.

Gustav Poorter adecă, este fiiul natural al lui Braicoff, mare proprietar şi om fórte cunoscut în România. Poorter şĭ-a făcut studiile în Belgia şi de mult timp a umblat sĕ câştige actele necesare pentru a puté fi recunoscut ca fiiu al lui Braicoff. Acesta a însărcinat însĕ pe omul sĕu de afacerĭ Moldoveanu, ca sĕ mérgă la Belgia şi sĕ nimicéscă tóte actele, carĭ ar puté servi lui Poorter. Moldoveanu şĭ-a îndeplinit însărcinarea, şi acţiunea lui Poorter a fost paralisată. Astfel Poorter plănuise o rĕsbunare şi sosi în 15 Ian. v. în Bucurescĭ unde Sâmbătă sĕvêrşi atentatul din vorbă, despre care se raportéză următórele:

In strada Fortunei Nr. 7, colţ cu str. Speranţei, sunt nisce frumóse case cu douĕ etage, proprietate a d-lui advocat Moldoveanu. Sâmbătă pe la órele 6 séra d-l Moldoveanu ese din casă împreună cu d-l Istrati, prim-procuror la T.-Severin şi d-l Braicoff, mare proprietar în judeţul Mehedinţĭ. Acasă nu rĕmăsese decât d-na Moldoveanu şi servitorii. O óră şi jumĕtate în urmă, la 7 şi 25 minute, se aude o detunătură puternică. Tóte geamurile dela etagiul unde se afla d-na Moldoveanu cad în bucăţĭ, uşa cea mare e sfărâmată, o mare parte din mobile sunt rĕsturnate, ér scara de ciment, care duce la etagiu I. e găurită şi sfărâmată. Ce se întêmplase? Sub acéstă scară se pusese o bombă esplosibilă. Se crede, că ea nu era umplută cu dinamită, căcĭ în casul ăcesta ar fi aruncat în aer întréga clădire. Totuşĭ sguduitura a fost aşa de puternică, în cât s'au sfărîmat geamurile dela casele învecinate, pană la o depărtare de mai bine de 50 metri. Detunătura produsă de acéstă bombă a fost auḑită până în strada Plantelor, distanţă fórte mare. Mulţĭ din locuitorii de pe acéstă stradă au eşit afară, creḑênd, că este o esplosie séu că se trag tunurĭ. In calea Moşilor la prăvălia d-lui Ştefan Ionescu, s'a simţit o duruitură aşa de mare, încât clienţĭ din prăvălie credeau, că s'a dărîmat temelia casei. Cu tóte acestea, din fericire, nu s'a semnalat nicĭ un accident de persóne. Imediat după esplozie au sosit la faţa locului d-l prefect al poliţiei capitalei, d-l judecător de instrucţie Sărăţeanu, şi aprópe tot personalul superior al poliţiei.

Gustav Poorter, despre care este aprópe dovedit, că a plănuit atentatul împreună cu un anumit Fischer, fost tovarăş cu Braicoff, cu tóte cercetările poliţiei încă n'a putut fi descoperit, şi se crede, că se află ascuns unde-va în capitală.

Din tinereţele reginei Angliei.

O fóiă din Anglia istorisesce lucrurĭ tare ciudate de pe timpul tinereţei reginei Victoria. Regina, care aḑĭ e cea mai bĕtrână dintre toţĭ împĕraţii şi regii din Europa, când era tînĕră pe mulţĭ dintre supuşii sĕi i-a înebunit. Este fórte mare numĕrul acelora, carĭ s'au înamorat în regină, şi nenorociţĭ în amorul lor parte au nebunit, parte s'au sinucis. Un Engles, care avea o avere de mai multe milióne florenĭ, într'atâta s'a amoresat în regină, încât în fiă-care ḑi pândea în jurul castelului, numai ca sĕ pótă vedé un minut douĕ pe frumósa regină la feréstră.

De câte-orĭ regina eşia la preâmblare cu trăsura, milionerul o urmăria într'o trăsură deschisă; odată s'a îmbulḑit aşa de tare pe calesa reginei, încât autorităţile publice îl ameninţară, că-l vor duce în casa nebunilor, décă va mai urmări pe regina.

Pe renumitul poet englez Dickens încă îl cuprinse dragostea faţă de regină şi cât-va timp nu se mai gândia la nimic, decât numai la ea; spre norocul lui însĕ, el s'a dedicat poesiei şi în scurt timp se vindecă de bóla primejdiósă, ér mai târḑiu când într'o ḑi fù învitat de regina la un prânḑ în castelul Windsor, rîse însu-şĭ de greşéla inimei sale. După prânḑ regina dete tînĕrului poet Dickens un bilet scris de ea, pe care se aflau cuvintele: „*Scriitórea cea mai neînsĕmnată a Aangliei — scriitorului celui mai renumit al Angliei.*"

Chiar şi damele erau fanatisate din causa frumósei regine. Ele o imitau în frisat şi se ţinea fericită acea fată, care avea obrajĭ roşi, ochĭ albastri, pĕr blond ca al Victoriei. Poporul încă o iubea fórte tare, dér mai ales nobilimea; ea din parte-i se silea din cât putea, şi căuta tóte mijlócele pentru a-şĭ ţiné popularitatea arangiând prânḑurĭ, serate, escursiunĭ şi concerte; la aceste din urmă de cele mai multe-orĭ ea însa-şĭ lua parte activă, ca cântăréţă. In tóte ḑilele se plimba călare, încunjurată de-o mulţime de domnişóre nobile. Curtea din Anglia, aḑĭ tristă şi posomorîtă; pe timpul, când Victoria era tînĕră, era centrul de convenire al tinerimei vesele.

Cu ocasiunea încoronărei, regina Victoria a avut sĕ trécă prin unele incidente nu prea plăcute. Când regina copilă a veḑut mĕrul greu imperial, a înmărmurit. „Ce sĕ fac cu acesta?" întrebă ea. — „Acesta, Majestate, trebue sĕ-l ţinĭ în mână", ḑise serios şi cu demnitate lordul Thyne. — „Dér e fórte greu!" ḑise regina plângênd. Lacrimile însĕ nu-i folosiră nimic, căcĭ în urmă fù silită sĕ ţină în mână greul insemn. Inelul de încoronare voi sĕ-l pună regina în degetul mic, dér în ultimul moment metropolitul ii spuse, că în înţelesul solemnităţii inelul trebue pus în degetul arătător. Acésta s'a şi întêmplat cu mare greu, degetul reginei însĕ s'a umflat şi în tot decursul ceremoniei Victoria a suferit marĭ durerĭ. La urmă numai aşa şĭ-a putut scóte inelul, că a fost silită sĕ-şĭ ţină degetul mai mult timp în apă rece, ca sĕ 'i se desumfle.

DIVERSE.

Impĕrăţia lui Anticrist. In Rusia, unde şi până acum sunt fórte multe secte, religióse, s'a ivit încă o sectă nouă numită: „*bjegunĭ*" séu „*fugarĭ*". După cum spune o fóiă rusécă, membrii acestei secte cred, că pe pămênt, cu deosebire însĕ în Rusia, domnesce anticrist, şi că nu este iertat a trăi într'o astfel de lume, unde toţĭ se închină lui, ci trebue sĕ fugă fiă-care de prin sate, de prin oraşe şi de pe câmpii, şi sĕ trăiască prin munţĭ şi prin pădurĭ. Din causa acésta bjegunii, ca sĕ scape de anticrist, s'au despărţit de tóte relaţiunile cu statul şi cu societatea, nu plătesc dare, nu se însciinţéză la miliţiă; aceia dintre ei, carĭ sunt destul de tarĭ, au hotărît sĕ se lupte cu dracul, cei slabĭ şi fricoşĭ însĕ sĕ fugă.

NECROLOG. In 1 Februarie n. c. a rĕposat în Braşov **Anna Herell** născ. **Pratzner**, mama d-lui Dr. Henric Herell, actualul fisolgăbirĕu dela Predeal. — Fiă-i ţĕrîna uşóră!

Literatură.

Familia, organ beletristic-literar cu ilustraţiunĭ, redactat de d-l Iosif *Vulcan*, Anul XXXII Nr. 3 din 2 Febr. n. a apărut cu următorul cuprins: Ioan Kalinderu (portret şi biografia); Gol, poesiă de Smara; Cugetărĭ; Deputatul nostru, comedie originală în 3 acte, (Urmare), de Gr. Măprunţeanu; Sonet, poesiă de I. M. Ritişoreanu; Poiana somnorósă, legendă de W. Irving; Talmeş-balmeş, snóvă de Dum. Stăncescu; Poesii poporale, cul. de Eliseiŭ M. Câmpeanu; Serata română din Oradea-mare, de Ios. Vulcan; Frumósă-i óre? (text şi ilustraţiune); Literatură şi arte; Teatru şi musică; Ce e nou? Carneval; Oglinda lumei; Felurimĭ; Posta Red. — Familia apare în fiă-care Duminecă şi costă pe $^{1}/_{2}$ an 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 70 cr.

*

A apărut Nr. 16 din anul al doilea al revistei ilustrate pentru familie **Vatra**, avênd următorul sumar: Iarna pe uliţă, poesie, de G. Coşbuc; Arborele de Crăciun şi Cununia, de Dostojewsky, tr. de I. Ţandură; Rĕmêi cu bine, poesie, de I. Boniface-Hétrat; Nora, dramă în trei acte, de Henrik Ibsen, tr. de B. Marian; Nu voiŭ sĕ stau, poesie (după Giacomo Leopardi), de Const. M. Mull; Muntele suffletelor, de Becquer, tr. de Roland; Păzeşte-te, poesie de I. Breazu; Amorul la spânzurătóre, de M. Saphir, tr. de Sex Til.; Te afunḑĭ mereu, poesie de I. Păun; Drăgoiu şi Cucu, tradiţie poporană din Bucovina de S. Fl. Marian; Musica, poesie de Paul Mourget, tr. de B. Florescu; Note de călĕtorie, de Neculai Iorga; Las pânza nelucrată, poesie de Maria Cunţianu; Din istoria naturală: Elefantul, tr. de N*...; După Bătălie, poesie de Victor Hugo, tr. de B. Florescu; Viaţa armoniósă, poesie de Emanuel des Essats, tr. de B. Florescu; Cum s'o nimeresc mai bine? (snóvă), de Dimcion; La lucru, poesie de Maria Cunţianu, Fel de fel, de * * *. Ilustraţiile: In baie!; In fuga spre Egipet; Din ale lumei valurĭ; Cerb atacat de lupĭ.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

„ARDELEANA“, institut de credit și economii, societate pe acții, în ORĔȘTIA.

CONVOCARE.

Domnii acționarĭ ai societățiĭ, se învită, în virtutea §-lui 18 al statutelor, la

a X-a adunare generală ordinară,

care se va țină în Orĕștiă **la 20 Februarie 1896 st. n. la 2 óre după amédĭ** în sala cea mare din casa proprie (Piața-mare Nr. 2) cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul anual al Direcțiunei.
2. Raportul comitet de supraveghiare.
3. Decisiune asupra compturilor an.
4. Impărțirea profitului curat.
5. Fixerea prețului biletelor de presență pentru anul viitor.
6. Alegerea alor 2 membrii în Direcț.
7. Alegerea comitetului de supraveghiare pe un nou period de 3 anĭ.
8. Eventuale propunerĭ făcute în temeiul §. 28 din statute.
9. Exmiterea alor 2 acționarĭ, pentru verificarea procesului verbal, încheiat în dunarea generală.

Domnii acționarĭ, carĭ doresc a participa la adunare, sunt poftițĭ a-șĭ depune acțiile și documentele de plenipotență la cassa institutului cel mult până la 19 Februarie a. c. st. n. 12 óre antemeridiane.

Din ședința plenară a direcțiunii institutului, ținută la 11 Ianuarie st. n. 1896.

Iosif de Orbonaș m. p., președinte. Dr. Ioan Mihu m. p., director-executiv.

Contul Bilanțului.

ACTIVE:		fl.	cr.
Cassa în numĕrar		7.843	03
Efecte publice		40.537	10
Efectele fondului de pensiune		9.760	09
Efectele fondului de zidire		1.000	—
Imprumuturĭ pe cambii cu garanțĭ		410.317	68
Imprumuturĭ pe cambii cu acoperire hipot.		208.635	62
Imprumuturĭ pe hipotece		167.837	43
Imprumuturĭ pe obligațiunĭ cu cavențĭ		128.808	45
Imprumuturĭ pe efecte publice		770	—
Realitățĭ	32.778 fl. 82 cr.		
după amortisare	163 „ 82 „	32.615	—
Mobiliar	604 fl. 80 cr.		
după amortisare	60 „ 48 „	544	32
Diverse conturĭ debitóre și interese restante		19.627	27
		1,028.294	99

PASIVE:		fl.	cr.
Fondurĭ proprii:			
Capital social:			
2000 acții à fl. 50	100.000 fl. — cr.		
Fond de reservă	55.257 „ 01 „		
Fond de pensiune	9.760 „ 09 „		
Fond întru acoperirea perderilor institutului	6.752 „ 72 „		
Fond de zidire	1.000 „ — „	172.769	82
Avansurĭ dela Banca austro-ungară	22.400 fl. — cr.		
Cambii reescomptate	170.249 „ 25 „		
Depunerĭ	628.462 „ 08 „		
Dividende neridicate	338 „ 26 „	821.449	59
Interese anticipate pro 1896		10.768	91
Diverse conturĭ creditóre		1.793	09
Profit curat		21.513	58
		1,028.294	99

Contul profitului și perderilor.

SPESE:		fl.	cr.
Interese:			
pentru fondul de reservă	2.239 fl. 96 cr.		
pentru depunerĭ spre fructificare	30.976 „ 25 „		
pentru cambii reescomptate	44.138 „ 97 „	47.355	18
Spese:			
a) salarii și marce de presență	7 348 fl. 30 cr.		
b) chirie, porto, tipăriturĭ, diverse	1.748 „ 18 „	9.096	48
Contribuțiune:			
directă	3.952 fl. 99 cr.		
de 10% la int. de dep. și comp. de timb.	3.249 „ 34 „	7.202	33
Amortisare:			
din realitățĭ	163 fl. 82 cr.		
din mobiliar	60 „ 48 „	224	30
Profit curat		21.513	58
		85.391	87

VENITE:		fl.	cr.
Profit transportat din anul trecut		474	82
Interese:			
dela împrumuturĭ pe cambii cu garanțĭ	37.148 fl. 15 cr.		
„ „ „ „ „ acop. hipot.	17.131 „ 59 „		
„ „ „ hipotece	14.353 „ 51 „		
„ „ „ oblig. cu cavențĭ	12.037 „ 25 „		
„ „ „ efecte publice	61 „ 69 „		
„ efecte publice	1.812 „ 11 „	82.544	30
Provisiunĭ		39	11
Chirie		2.333	64
		85.391	87

Orĕștiă la 31 Decemvre 1895.

Iosif de Orbonaș m. p., membru în direcțiune. **Nicolau Vlad** m. p., membru în direcțiune **Dr. Ioan Mihu** m. p., director executiv. **Nicolau Vilt** m. p., prim-comptabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile presente și le-am aflat în deplină regulă.

Orĕștiă, la 31 Ianuarie 1896.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Constantin Baicu m. p. **Ioan Lazaroiu** m. p. **Ioan Branga** m. p.